

Kurum	:İşık Üniversitesi
Başlık	:Sait Gürsoy ile Dekanlarla Başarıya Doğru
Konuşmacılar	:Prof. Dr. Serhat KOLOĞLUGİL, Prof. Dr. Onur KAYA, Prof. Dr. Özgen Osman DEMİRBAŞ
Video Adresi	: https://youtu.be/BwmUep5vVRs
Yayın Tarihi	:12.05.2023

Sait Gürsoy: Üniversitenizin çok değerli fakültelerinin dekanlarısınız. Ben buraya geldim. Ben niye sizin fakültenizi seçeyim? Hangi bölümler var? Bölümler arasındaki ilişkiler nelerdir? Yani kısacası bir televizyon programındaki çok sorularla ilgili zamanınızı almak istemiyorum. Fakültenizin Sait'in tercih edebilmesi için neler var, ne yapıyorsunuz? Yurtdışı bağlantılarınız, içi içe olaylarınız diğer fakültelerle bağlantılarınız, öğretim üyeleriniz, bununla birlikte iş dünyasıyla ilişkileriniz vesaire konulara girmenizi. Yani biraz evvel öğrencilerin seçmek istediği konular. Bunlara girerseniz sevinirim. Daha sonra en arkadan öne doğru sorulara bakacağız. Ne gelirse artık ona göre cevap vereceğiz. Buyurun efendim, sizden başlayalım, Sayın Koloğlugil,

Serhat Koloğlugil: Peki, teşekkür ederim. Bizim fakülte nispeten biraz daha heterojen bir fakülte içindeki bölümlere referansla. Yani bir taraftan İşletme, İktisat, Uluslararası İlişkiler gibi idari bilimler programları var. Bir taraftan da Psikoloji gibi, Yönetim Bilişim Sistemleri gibi programlar var. Bu tabii bize bence bir kuvvet katıyor, farklı bir boyut katıyor. Hep bugün sabahtan beri konuştuğumuz bu çok disiplinli yaklaşımı daha rahat bir şekilde ortaya koyabiliyoruz. Bu noktada bizim fakülte olarak kendimize belirlediğimiz temel perspektif aslında bugünün temel teknolojik trendlerine referansla bu sürecin bir parçası olan bir sosyal bilimler fakültesi olabilmek. Esas misyonu bu şekilde biz koyduk ve dönüşümü de bu kurguyla yine hayata geçirmeye çalışıyoruz. Bunun önünde çok çok unsur var. Bizim açımızdan önemli olan bugünün ekonomisini, sosyal ilişkilerini belirleyecek temel teknolojik trendleri takip eden, bunları anlayan ve bunları kendi alanlarına uygulayabilen sosyal ve idari bilimciler yetiştirmek istiyoruz. Temel misyonumuz bu. Bunu yaparken de biraz daha uygulamalı bir perspektifle aslında modelimizi ortaya koymak istiyoruz. Diğer fakültelerde de öyle bence bunun günümüzdeki en önemli ayarı, araştırma laboratuvarları yani öğrencilerin akademisyenlerle bir araya gelebilecekleri bu lablar üzerinden bu eğitim perspektifini kurgulamak istiyoruz. Yine bugün sabahki konuşmalarda bahsettiğimiz proje bazlı eğitim, uygulamalı eğitim ve teknolojinin farklı alanlardaki etkilerini takip edebilen öğrenciler yetiştirmek istiyoruz. Kısacası temel hedef, bizim fakültenin yaratmak istediğimiz kurumsal kimliği kısaca bu şekilde böyle özetleyebilirim.

Sait Gürsoy: Peki Sayın Hocam, şimdi burada fakültelerin özelliklerini söylediniz. Tabii, gençlerin en çok merak ettiği konular da öğretim üyeleri oluyor. Özellikle uzaktan eğitim, yüz yüze eğitim olayı ya da öğretmenleriniz –ki aynı sorular size de gelecektir, repeat yapacağız tekrar- öğrenciyle olan ilişkiler?

Serhat Koloğlugil: Evet bu özellikle pandemi döneminde çok daha önem kazanmaya başladı öğrencilerin okulla kurdukları o ilişki. Elbetteki yüz yüze ilişkinin yarattığı sinerji çok farklı, ama biz de elbette hem pandemide hem de bu dönem hibrit modelde teknolojiyi kullanıyoruz. Bizim üniversite olarak buradaki avantajımız geçmişten gelen birikimimiz var bizim zaten. Yani online

eğitim uzaktan eğitim, üniversite olarak bizim için yeni bir olgu değil. Biz bunun avantajını kullandık. Yani örneğin pandemi döneminde de kullandık. Örneğin çok hızlı bir şekilde, YÖK'ten bu karar geldiğinde, biz çok hızlı bir şekilde tüm derslerimizi online sisteme taşıyabildik ve eğitime devam edebildik. Bence kurumların gösterebildikleri bu refleksler çok çok önemli refleksler. Bu süreç tamamlandıktan sonra da bence bu kazanımlar devam edecektir. Nasıl çalışma hayatında bu pandemi süreci çalışma reflekslerini, pratiklerini etkilediyse akademide de ben benzer bir süreç bekliyorum. Yani bu hibrit model bir şekilde bundan sonra bizim hep hayatımızda olacak. Üniversitelerinde bu alanda yatırım yapmaya, kendilerini dönüştürmeye ihtiyaçları var.

Sait Gürsoy: Peki, Sayın Kaya'ya geçmeden son soru: bölümlerin isimleri?

Serhat Koloğlugil: Bizde İşletme Bölümü altında programlar var. İşletme Programı, Uluslararası Ticaret Programı var. Uluslararası İlişkiler Programımız var. Yönetim Bilişim Programları var (Türkçe-İngilizce). Psikoloji Programı var (Türkçe-İngilizce). Bir de İktisat Programı var. İktisat, İşletme ve Uluslararası İlişkiler Programlarımız yani idari bilimler programlarımız İngilizce programlar. Psikoloji ve Yönetim Bilişim alanlarında hem Türkçe hem de İngilizce programlar var.

Sait Gürsoy: Peki, öğrencileriniz başka fakültelerden ders alma şansına sahip mi?

Serhat Koloğlugil: Sahipler hatta Onur Hoca ile bunun hâlâ konuşmasını yapıyoruz. Çünkü çok yakın dirsek teması olan bölümler var. Mesela bizim fakülteadaki Yönetim Bilişim Programı öğrencileri, onlar hem bir taraftan yazılım perspektifi alıyorlar. Yani aslında bir mühendislik alanı yazılım aynı zamanda işletme, iktisat perspektifi alıyorlar. Dolayısıyla oradaki sinerji çok önemli. Seçmeli derslerini tabii genel seçmeli derslerini diğer fakültelerden alabiliyorlar. Ama burada şu çok önemli, bunun bir kurgu içerisinde olması lazım. Yani öğrenci üniversiteye geldiğinde alan seçmeli, üniversite genel seçmeli derslerini nereden alacağını az çok kafasında bilmesi lazım. Burada da yine o kendini tanımak, ilgi alanlarını oluşturmak çok çok önemli.

Sait Gürsoy: Peki, çok teşekkür ediyorum Sayın Koloğlugil. Şimdi Sayın Onur Kaya'ya geçiyoruz. Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, evet Hocam gençler soruyorlar: Ben niye Işık Üniversitesinin Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesini tercih edeyim? Söz sizde,

Onur Kaya: Ben şöyle başlayayım. Ben niye tercih ettim, öyle başlayayım mı? Işık Üniversitesi Mühendislik Fakültesiydi o zaman 27 yıllık...

Sait Gürsoy: Siz bana bunu benim programda da sordurttunuz.

Onur Kaya: Olabilir.

Sait Gürsoy: Hatırladım ben şimdi. Ben şöyle başlayayım.

Onur Kaya: Çünkü ben şöyle düşünüyorum. Yani bir adayın bir kurumu tercih etmesi için siz demin söylediniz, orada çalışan insanların oraya bağlılıkla, istekle devam ediyor olması çok önemli bir şey. Ben Amerika'dan doktoramı alıp döndüğüm zaman 2005 yılında Işık Üniversitesi işte 10. yılına girmek üzereydi. Mühendislik Fakültesiydi o zaman fakültemizin ismi. 3 tane de bölümü vardı. Elektrik-Elektronik Mühendisliği, Bilgisayar Mühendisliği ve Endüstri Mühendisliği. Işık Üniversitesi hiçbir zaman çok yayılmacı, büyümeçi, her alana girmeci bir üniversite olmadı. Mühendislik Fakültesi de öyle şu anki stratejimizde de öyle ilerliyoruz. Geleceğin niş alanlarında mesleklerin birbirinden ayrılmak değil aksine birbirine yaklaştığı bir ortamdayız. Bütün mühendislik branşları diğer branşlar da bilgisayar bilimleri, yazılım, veri bilimi etrafına toparlanıyor. Dolayısıyla içeriklerini de zaten çok bir araya gelmesi lazım programların. Bunun

bilincinde olarak bizim Şu anda Mühendislik Fakültesinde 2 tane daha bölüm açıldı. Bu 18 senelik süre zarfında benim burada olduğum ilave 18 senelik süre zarfında. Ben de buraya ilk başta başlarken işte bu vizyonu görüp, yenilikçi bir yer olduğunu görüp, yurt dışından gelen bir akademisyen olarak araştırma imkânlarının, proje çalışmalarının, kampüsünün cezbedici olduğunu düşündüğüm için başlamıştım ve Türkiye’de o dönemde bizde bizim alanımıza IT Fellow diye bir unvan vardır. Yani elektronik mühendisliği alanında dünya çapında çok sayılı insana verilen bir unvan. Türkiye’deki 2 tane o güne kadar IT Fellow olmuş 2 kişinin ikisi de burada Işık Üniversitesindeydi. Beni onlar kandırdılar birazcık. Birisi kurucu rektörüydü. İşte birisi de o dönem bölüm başkanıydı. Ben o şekilde buraya katıldım. Sonra yıllar içerisinde pek çok aşamaların içerisinde tabii geçtim Işık Üniversitesinin hiç değişmeyen çizgisi bugüne kadar gördüğüm, öğrenciyle olan ilişkisi ve açık kapı politikası oldu. Hiçbir zaman böyle çok kalabalık gruplara yönelim, çok fazla bölümümüz olsun. Tabiri mazur görün işte “sürümden kazanalım falan” öyle bir şey değil. Burası 137 yıllık bir vakıf üniversitesi olduğu için tamamen eğitim odaklı, araştırma odaklı bir kurum. Dolayısıyla da programları çok ciddidir. Yani mühendislik programları da, diğer fakültelerimizin programları da adayların bence Işık Üniversitesi gibi üniversiteleri bizim Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültemiz gibi programları tercih etmesinin 1. sebebinin diplomalarını aldıkları zaman nereye giderlerse gitsinler dünyada, Türkiye’de kalsınlar, başka bir yere gitsinler, hayatlarında başka alanlara atılsınlar geçerliliğini korumaya devam etmesidir. Bunu tabii böyle söylemekle olmaz. Bunu nasıl ölçebilirsiniz? Bunu akreditasyonla ölçebilirsiniz. Sizler hepimiz biliyorsunuz tabii yani girdiğiniz zaman YÖKAK’ta bir programa tıkladığınız zaman akredite program diye bir pop-up karşınıza çıkıyor. Bu programlarla ilgili bir örnek vereyim; bu yıl biz Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültemizin 9 tane programının hepsi birden MÜDEK akreditasyonuna başvurdu ve 5 yıl boyunca -maksimum süre 5 yıldır zaten yani daha uzun alamazsınız- tamamı 5 yıl boyunca akredite oldu. Bu Şu demek, ben mezun ettiğim her öğrencinin, buna ben inanılmaz derecede önem veriyorum, çok da büyük efor sarfediyoruz fakülte olarak. Üniversitemizin diğer programları da bizimle beraber ilerliyor. Psikoloji Bölümümüzde benzer çalışmalar var. Hazırlık Okulumuzda var benzer çalışmalar. Bu öğrencilerimizin mezun ettiğimiz öğrencilerimizin her birini az önce Sait Hoca’nın slaytında gösterdiği yeterlilikler var ya işte dijital okuryazarlık, finans okuryazarlığı, hukuk, sürdürülebilir kalkınma hakkında farkındalık, yazılım geliştirme bilgisi. Bunların hepsine ayrı ayrı sahip olduğunu ispat etmek durumundayız. Ancak o zaman alabiliyorsunuz bu akreditasyonları bu kadar süreyle dolayısıyla bu adayların tercihlerini yaparken diplomaları çıktığı zaman, Almanya’ya gitti. Profesyonel mühendis diye unvan var. Nüfus kağıdına işleniyor unvanlar Avrupa’da bazı yerlerde. Bunları alabilmesi için oralarda o unvana sahip mühendis olarak çalışabilmesi için mesela ABET, EUR-ACE veya işte Türkiye’de MÜDEK gibi kuruluşun akredite olmuş programından mezun olmuş olması lazım. Bu bir turnusol gibi bir şeydir. Dışarıdan gelen bir kurum sizi değerlendirir. Her boyutunu değerlendirir. Mezun dediniz ya, “mezunlarımız nerede?” 5 yıllık deneyimli mezunlarınızı çağırın. Onlara mülakat yaparlar. İşte kaç tanesi yönetici olmuş, kaç tanesi mühendis olmuş. Bunları sizler yerine veya gelecek adaylar yerine bağımsız olarak birileri yapmış ve belgelemiştir. O yüzden dediğim gibi turnusol gibi bir şey, bu bir. İkincisi, biz çok hızlı dönüşen bir fakülteyiz. Üniversite de aynı şekilde fakülte olarak da bütün üniversitede dediniz ya “diğer fakültelerden ders alınabiliyor mu?” Bizim müfredatımız bunun üzerine kurulu. Yani 1. sınıfta core müfredat, ortak dersler. Sabah Özlem Hoca sizlerle paylaştı. Bu interdisipliner yaklaşımı diğer fakültelerden bir tat almayı diyelim, öğrenciler 1. sınıflarında zaten tadıyorlar. Ama bu burada bitmiyor. Yine geriye gideceğim ben, 18 yıldır buradayım diyorum. Başladığım yıldan bu yana biz HSS dedik, Humanities Social Sciences yani sosyal bilim dersi, insan ve toplum bilim dersleri. Bunlar mühendislik öğrencilerine zorunludur. Yani 3 tanesini gidip oradan almak durumundadır. Yani istersem gidip alayımın ötesinde üniversitenin zaten stratejisi, yaklaşımı öğrencileri böyle çok boyutlu şekilde yetiştirmek. 6

Aynı şekilde diğerk fakültelerimizden de bizden matematik, yazılım, şimdi core müfredatta birtakım temel bilimler dersleri almalarını bekliyoruz ve ciddi bir geçişkenlik var. Ben belki bazılarınızla karşılaşmışızdır okullarda yaptığımız görüşmelerde, konuşmalarda da şuna inanıyorum; 21. yüzyıl yetkinlikleri Sayın Sait Bey'in sıraladıkları, Sayın Serhat Hoca'nın sunumlarında yer verdikleri hiçbir bir branş zikretmiyor dikkat ederseniz. Branşlar ötesi şeyler bunlar dolayısıyla bir üniversitenin bilgi vermesi, müfredat vermesi, ders vermesi bunlar önceki yüzyılda kalmış şeyler. Üniversitelerin öğrencilere yetkinlik, orada sıralanan yetkinlikleri vermesi lazım. Dolayısıyla bizim buradaki müfredatımız da bu yetkinlikleri verecek şekilde 1. sınıftan 4. sınıfa kadar, bütün mühendislik öğrencileri ortak yapay zekâ dersi alıyorlar 4. sınıfta mesela. İnşaat mühendisinin de buna ihtiyacı var, mekatronik mühendisinin de buna ihtiyacı var, biyomedikal mühendisinin de buna ihtiyacı var. O sınırlar mühendislikler arasındaki sınırlar, bütün alanlar arasındaki sınırlar kalkıyor. Üniversitenin öğrencileri hayatı bu sınırların olmadığı bir dünyaya hazırlaması ve sadece yetkinlik bazlı olarak aslında hazırlaması. Kendi kendine öğrenmeye teşvik etmesi, interdisipliner çalışma yapmaya teşvik etmesi, daha 1. sınıftayken araştırma projelerinde yer almaya teşvik etmesi lazım. Tam olarak bunu yapıyoruz. Son bir şey daha söyleyeyim, başka sorunuz da olacaktır, çok ilginç hep benim aklımdan geçen sürekli düşündüğüm şeyleri söyledi Sait Bey bugün sosyoloji dedi, psikoloji dedi. Sayın hocalarım, biz geçtiğimiz 3-4 ay önce bir 1004 Projesi aldık TÜBİTAK'tan çok büyük kapsamlı bir proje. İşte 50 milyon liranın üzerinde bütçesi var. Lansmanı yapıldı Teknofeste. Projenin kapsamı "sürdürülebilir kentler için ileri teknolojiler platformu". İçerisinde yapılan çalışmalar şöyle; bir tanesi 6G ve ötesi sistemler için haberleşme teknolojilerini geliştirmek. Öbürü bizim ismimizle de uyumlu olsun diye yapmadık ama tesadüfen öyle oldu. Şu tepenizde yanan ışıklarla internet bağlantısı sağlamak kişilere elektromanyetik kirlilik yaratmadan ama öbür spektrumda otonom araçların veya elektrikli araçların şarj istasyonlarının yerlerinin optimizasyonu. Öteki tarafta, manda dışkısından enerji üretmeye kadar geniş bir perspektif. Bunun içerisinde çevre mühendisi var. Bunun içerisinde elektronik, bilgisayar, yazılım, mekatronik koskocaman bir grup var, ama en önemlisi ne var biliyor musunuz? Bir tane sosyal proje paketi var. O projenin yöneticisi sosyologlar ODTÜ'den bir grup ve bu teknolojileri geliştireceğiz, ama insanlar bu teknolojilere eşit olarak adapte olabilecek mi? Bu toplumsal eşitliği bozacak mıyız? Yaşlılar, engelliler, çocuklar, kadınlar hepsi bundan eşit miktarda yararlanabilecek mi? Otonom sürüşü yaptınız. Araba gitti yayaya çarptı Bundan kim sorumlu olacak, hukuksal karşılığı nedir? Çok doğru şeyler söyledi Sait Bey. Biz müfredatımızda, derslerimizde projelerimizde bu projenin içerisinde 1. sınıfta öğrencim var. "Sende Işık Var" programımızla bize geçen sene burs başvurusu yapıp, fırsatım olursa bahsederim sonra o programdan, güneş enerjisi için pil tasarlayan yani daha doğrusu güneş paneli teknolojisi tasarlamayı hedefleyen bir 1. sınıf elektronik öğrencimiz şimdi o projede bursiyer olarak görev alıyor daha ilk senesinde. Alınabilecek çok yol var. Biz çok şey bir şekilde çevik ve değişime ayak uyduran şekilde ilerliyoruz Mühendislik Fakültesi olarak.

Sait Gürsoy: Şimdi Sayın Hocam, akreditasyon dediniz. Akreditasyon aslında son derece önemlidir. Bir üniversitenin prestiji anlamına gelir. Bunlar dış şirketler ya da dış kurumlar tarafından getirilen bir olaydır. Bu tip bir olayda üniversite adaylarının çok iyi araştırma yapması lazım. Akreditasyonu olan üniversite, olmayan üniversite çok farklıdır. İkincisi, siz şeyi söylediniz. Mandayla ilgili bir şey söylediniz. Ben de ıspanakla ilgili bir şey söyleyeyim. Bir genç ki, bundan 1 ay önce filan köşemde yer verdim, annesi evde ıspanak haşlıyor. O ıspanak haşlandıktan sonra bunları alıyor büyük ihtimalle bir deep freezede bir soğutmaya giriyor. Tabak, bardak ve kaşık yapıyor. Yemek yiyor. Daha sonra bunları bahçesindeki çiçeklerin dibine bırakıyor, döküyor. Geri dönüşüm gübre olarak geliyor. Şu anda bu gencin adı Emre Belli'dir. Şu anda hemen hemen bütün dünya üniversiteleri peşindedir başka neler yapabilirsiniz diye. O zaman buradan şuraya

geliyoruz. Tabii konu biraz sizinkinin biraz yanından olacak. Lütfen seçmek istediğiniz üniversiteyle ilgili şunu sorsun: “benim şöyle bir hayalim var. Şunu gerçekleştirmek istiyorum. Acaba patent dünyasına beni götürebilir misiniz?” cümlesini sormakla. Ama mühendislikte Hoca’ma geçmeden Sayın Demirbaş size bir soru soracağım. Özellikle bu laboratuvarlar çok önemli. Biraz bu laboratuvarlardan çok kısa olsa da bahseder misiniz?

Onur Kaya: Tabii. Orada da aslında büyük bir dönüşüm var şu anda. Biz büyük bir zorluğun içerisinde geçtik. Mühendislik eğitimi bayağı uygulamalı bir eğitimidir. Takdir edersiniz ki laboratuvara girip öğrencinin elini kirletmesini, birazcık icabında çarpılmasını, tecrübe kazanmasını gerektirir. Pandemi döneminde 2 yıl boyunca bizim laboratuvarlarımızı öğrencilerimizin erişimi bizim dışımızda olan sebeplerle sekteye uğradı. Çok uğraşlar sergiledik. İşte pandemi koşulları kalktıktan sonra telafi dersleri yazın sonraki güz döneminde Senatodan dersler yeni dersler ihdas edildi. Böyle insan vazgeçemiyoruz hiç kimse eksik çıkmasın istediğimiz için. Mühendislik laboratuvarları, bir binamız var burada eğer gezme fırsatınız olursa görürsünüz, bir bütün bina zaten sadece laboratuvarlara ayrılmıştır. Her bölümün bir katı vardır orada. Bunun içerisinde işte 2. sınıftan itibaren aslında biraz daha ortak derslerden 2. sınıftan itibaren öğrenciler yaptıkları derslerin pratiklerini yapmak, aynı zamanda kendi araştırmalarını, denemelerini yapmak için bu laboratuvarlardan faydalanabilirler. Fakat pandemi bize şunu da öğretti. Bu işlerin aslında hepsinin hard böyle laboratuvarlarda, ıslak laboratuvarlarda yapılmasına gerek de olmayabileceğini! Öğrencilerin evlerinden üniversitelerin sağlayabileceği birtakım olanaklarla bu deneylerin bir bölümünü sanal ortama gerçekleştirebileceğini, bunun da tabanı aslında sadece Işık Üniversitesi için değil. Türkiye’de genel eğitim sisteminde çok önemli bir fayda sağlayacağını gördük. Bir örnek vereyim, bir yazılımımız var Matlab diye kampüs lisansı var. 3000-4000 tane öğrencimizin hepsine geldikleri gün bir tane o yazılımın anahtarını, şifresini veriyoruz. Kendi evinde bilgisayarında kuruyor. Bunun altında finansal bir toolbox da var. Yani finansal analizler yapabileceği, istatistik arayüzü de var, yapay zekâ da var. Mekatronik çarkdışlı tasarımı da var. Yani koskoca bir şey meraklı olan öğrencinin aslında üniversitenin laboratuvarına dokunduğu kadar, üniversitenin sağladığı bu yazılım altyapısıyla da kendini çok ileriye götürebildiğini gördük biz.

Sait Gürsoy: Peki, çok teşekkür ediyorum Sayın Kaya.

Onur Kaya: Bu arada şeyi sormadınız bana bölümleri. Onları da söyleyeyim. 5 tane bölüm. Elektrik-Elektronik, Bilgisayar, Endüstri, Makine ve İnşaat Mühendisliği Bölümlerimiz var. Bunların arasında bazı interdisipliner programlar var. Mesela Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü kendi programına ek olarak bir Biyomedikal Mühendisliği programı sunuyor. Diyor ki çok önemli gene gördünüz biyoteknoloji konusunu sonunda. Makine Mühendisliği, bir Mekatronik Mühendisliği programı sunuyor ek olarak Makineye. Bilgisayar Mühendisliği de, yine Bilgisayar Mühendisliğine ek olarak bir Yazılım Mühendisliği programı sunuyor. Hepsi İngilizcedir. Mühendislikte aksinin pek olmaması gerektiğine inananlardan da biriyim ben.

Sait Gürsoy: Peki, çok teşekkür ediyorum Sayın Kaya. Şimdi Prof. Dr. Sayın Osman Demirbaş’a sözü vereceğim. Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi buyurun,

Özgen Osman Demirbaş: Teşekkür ederim. Öncelikle ben dışarıda da bir latife olsun diye söylemiştim. Çünkü aslında şöyle de bağlayacaktım. Normal yani bu 21. yüzyılın beklentileri ki, 2030 gibi bir tarih vardır sunuşunuzda çok enteresan. Şu anda Türk Patent Marka Kurumu Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının öncülüğünü yaptığı Türkiye Tasarım Danışma Konseyi, Türkiye’nin 2030 Tasarım vizyonunu tartışıyor son 1-2 aydır. Dolayısıyla bu 2030 aslında güzel bir yakın ve uzak hedef hepimiz için çok normal sabahki sunuşta spesifik olarak bizim fakülte ve fakülte

altındaki programların isminin geçmemesi çünkü aslında baktığımız da konuştuğunuz her içerikte bir noktada rol alıyoruz. Sabah ki sunumlarda da vardı. Ben böyle biraz daha geniş başlayacağım müsaade ederseniz. Mesela Özlem Hoca'nın ortak dersleri anlatırken de sıklıkla altını çizdiği kritik düşünce dedi, analitik düşünce dedi, sorgulama, problem tanımlama dedi. İşte bütün bunları kapsayan bir eğitim formasyonu çabamız var. Şimdi bu sanat, tasarım, mimarlık ismi kafa karıştırıcı olabiliyor. Türkiye'de bunun çeşitliliği çok fazla dediğiniz gibi güzel sanatlar fakülteleri vardı, mimarlık fakülteleri vardı. En bildiklerimiz onlardı. Daha sonra güzel sanatlar tasarım fakülteleri çıktı. Tasarım mimarlık çıktı. Mimarlık tasarım çıktı. Sanat tasarım falan derken çeşitlilik arttı. Ben sonda soracağınızı şimdiden söyleyeyim bölümlerimi. Bizim fakültede aktif olarak şu anda; Görsel İletişim Tasarımı Bölümü, Endüstriyel Tasarım Bölümü, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü, Mimarlık Bölümü ve Sinema ve Televizyon Bölümü var. Aynı zamanda öğrenci kabul etmiyoruz, ama hâlâ öğrencimiz olan Görsel Sanatlar ve Tekstil ve Moda Tasarım Bölümleri var, ama bu bölümleri de dönüştürüyoruz. Şimdi buradaki aslında ben şunu söylemek istiyorum. Burada neyi farklı yapıyoruz? dediğim gibi farklı isimlerde benzer çok üniversite var. Sanat, Tasarım, Mimarlık ismi altındaki bölümlere referans vermek üzere kurgulanmış bir isim ama buradaki derdimiz aslında alansal, spesifik, disiplin odaklı bir eğitim yerine tasarım kavramını benimsemiş tasarımcılar yetiştirmek. Türkiye'de yerleşik bir kavram değil. Yüksek Öğretim Mevzuatımızda da yeri olmadığı için bunu kullanamıyoruz, ama biz bunu gayri resmi burada dillendiriyoruz. Aslında bizim fakültemiz bir tasarım okulu. Bu çok İngilizlerin çok sık kullandığı bir şeydir "Design School" derler. Burada yapmaya çalıştığımız da o dolayısıyla buradan mimarlar, iç mimarlar, endüstriyel tasarımcılar çıkartmaktan önce tasarımcılar çıkartmak istiyoruz. Bu tasarımcılıktan kastım da 20. yüzyılın tasarımcı anlayışı değil. Yani sehpayı, bardağı, hosteli tasarlamak değil. Onları da tasarlayacaklar ama derdimiz o değil. O kritik düşünce dediğimiz, analitik düşünce dediğimiz, problem tanımlayan ve bunların hepsini kapsayan, şimdi bütün bu alanların aslında kullandığı çok ortak bir terminoloji var: "Tasarım odaklı düşünce". Biz bu becerilere sahip gençler yetiştirmek istiyoruz. Dolayısıyla bizden çıkan mezunlar aslında alanlarını kendileri belirliyorlar. Soruların çoğunu aslında hocalarım cevapladılar. Pek farklı değil bizdeki cevaplar da çünkü her fakülteyle biz de paylaşıyoruz. Öğrencilerimiz ilgilerine göre diğer fakültelerden ders alabildikleri gibi farklı paylaşımlar da yapıyorlar. Mesela çok spesifik örnekler vereyim. Makine Mühendisliğiyle Endüstriyel Tasarım Bölümünün ortak çalışmaları oluyor. Makine Mühendisliğinin laboratuvarlarını sıklıkla kullanıyoruz. Aynı yazılımları kullanıyoruz. Hatta mühendislik fakültemize teşekkür ederiz onlar sayesinde çok kullanışlı bir yazılıma da biz de sahip olmak şansına eriştik. İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimlerle ilgili en temel paylaşımlarımızdan biri Psikoloji Bölümüyle İç Mimarlık Bölümü arasında dolayısıyla hatta öğrenciler bu 2 dal arasında ÇAP yani Çift Ana Dal ya da Yan Dal yapmayı çok tercih ediyorlar. Dolayısıyla vizyon böyle bir vizyon. Şimdi buradan şunu söylemek istiyorum. Eğitim özellikle yüksek eğitim konuştuğumuz da hangi platformda konuşursak konuşalım kulağımıza son 20 yıldır, aslında son 10 yılda çok fazla oldu, son 20 yıldır bunlar yoğun yoğun geliyor. İşte ters yüz sınıflar, proje bazlı eğitim, deneyerek öğrenme, katılımcı öğrenme gibi kavramlar var. Şimdi bu kavramlara eğitim bilimcilerin, ben de eğitim çalışıyorum 30 seneye yaklaştı eğitimciyim yani aslında tasarım alanında ama eğitim çalışan bir insanım akademik olarak. Eğitim biliminde çok taze, heyecan verici kavramlar olmakla birlikte mimarlık ve tasarım alanında aslında 20. yüzyılın ortalarından çıkmış ve tasarım eğitimini inceleyen ünlü bir Amerikalı felsefeci ve eğitim bilimci var: Donald Judd onu ortaya çıkarttı. Yahu bu adamlar başka türlü öğretiyorlar. Cevabı vermiyorlar. Sorunu beraber bulmaya çalışıyorlar. Cevabı da birlikte bulmaya çalışıyorlar, ama buna stüdyo diyorlar falan deyip işte bunlara aslında ters düz sınıflar. Şimdi biz zaten tasarım düzeltiyorum eğitim pratiğimizde olan bu sistemi yeni çağın ihtiyaçlarıyla revize etmeye çalışıyoruz. Dolayısıyla bizim hedeflediğimiz burada bir tek şeyi söyleyip hemen toparlayacağım. Hep altını çiziyoruz; problem

tanımlayabilen genç entelektüeller dedik. Sabah Özlem Hoca da aynen böyle söyledi. Çok önemli biz bunu bir tepeye daha taşıyoruz tasarım eğitiminde sadece problem tanımlamak yetmez. Yeni problemleri de saptamak önemli. Mesela yapay zekâ böyle bir şey yani yapay zekâ var olan bir durum değildir. Bu fenomenin keşfedilmesi gerekiyordu. Bu da bir problem ortaya çıkartmaktı. Dolayısıyla problemi tanımlamadan önce problemi ortaya çıkartabilen, sorumluluk sahibi yeni çağın gençlerini eğitmeyi hedefliyoruz. Biraz daha farklı aldım galiba sorunuzu.

Sait Gürsoy: Peki, çok teşekkür ediyorum 3 dekanıma da. Şimdi arkadan öne doğru sorusu olan dostlarım varsa el kaldırabilirler. Kime sormak istiyorlarsa, hocama isim olarak ya da fakülte olarak da hitap edebilirler. Böylece sorularınızı cevaplandırmaya çalışalım. Sorusu olan arkadaş var mıdır? Buyurun efendim,

Aysel Terzioğlu: Merhabalar, Aysel Terzioğlu. Bugün için sayın dekanlarıma ve size çok teşekkür ediyoruz. Bizim için katkısı büyük bir sempozyum oldu. Benim sorum, dijital dönüşümün bu kadar hız kazandığı bir çağda eğitim sisteminin bu dijital dönüşüme ayak uydurabilmesi için öğretmenlere özellikle yüksek lisans, doktora ve bu tip diplomalar konusunda sunabileceğiniz katkılar neler olur?

Serhat Koloğlugil: Evet, bu önemli bir soru gerçekten aslında sadece K12 sistemi öğretmenleri için değil. Yüksek öğrenim içinde hocam çok çok temel bir soru. İşin tabii bir teorik tarafı var. Buradaki uzaktan eğitimin kendine has bir pedagojisi var. Bununla ilgili olarak son dönemde literatür çok gelişmeye başladı. Bir de tabii uygulama var. Yani yaparak aslında öğrendiğimiz bir süreç bu. Biz üniversite olarak bu konudaki deneyimlerimizi çok memnuniyetle, seve seve sizlerle paylaşmak isteriz. Zaten aslında yine sabahki sunumların temel mesajlarından bir tanesi en azından benim için oydu. Bu süreçte hep K12 ve yüksek öğrenim birlikte burada ortak çalışmalar yapması bence çok önemli. Şöyle bir başlangıç olabilir. Bir deneyim paylaşımı belki olabilir. Çünkü sizin de pandemi döneminde bizzat deneyimlediğimiz bir uzaktan eğitim süreci oldu. Biz de yüksek öğrenimde bunu deneyimledik. Daha sonra şimdi hibrit model kullanıyoruz. Buradaki pedagojik yaklaşımlar, karşılıklı fikir alışverişi, deneyim paylaşımları bu şekilde başlayabiliriz diye düşünüyorum. Yani bu iletişimin, bu kontakın devam etmesini çok çok önemsiyorum. Bunlar gerçekten güzel fırsatlar hem karşılıklı bu ilişkiyi kurmak açısından. Devam etmesi için bu deneyim paylaşımının devam etmesi için fırsatlar yaratabiliriz. Bu ilişkileri devam ettirebiliriz. Biz sizleri ziyaret edebiliriz okullarınızda kendi deneyimlerimizi paylaşabiliriz. Bu başlangıç belli bir süre içerisinde ortak projelere dönüşebilir. Çünkü gerçekten bu uzaktan eğitimin, online eğitimin ya da bu feeding learning perspektifiyle ilgili olarak anlamamız gereken çok şey var. Uygulama açısından da öyle teorik açılardan da öyle ortak projeler yapabiliriz örneğin. Yani hem K12 öğretmenlerinin yer aldığı hem de üniversiteden akademisyenlerin yer aldığı ortak proje bazı başvuruları yapabiliriz. Bu süreci daha da anlamak için bu herhâlde en güzel, en verimli ve en keyifli başlangıç noktası olur bizim için.

Aysel Terzioğlu: Teşekkür ederiz.

Öğrenci: Teşekkür ederim bugünkü çalışmalar için gerçekten kendimi büyülenmiş ve muhteşem bir üniversiteden haberdar olmuş gibi hissediyorum. Çok sağ olun. Şimdi şöyle bir soru soracağım, ama bilmiyorum garip gelecek mi size? Ben kendim büyülendim üniversitenizin sizin bana sunduklarınızdan, öğretmenlerinizin dedikleriyle gidip öğrencilerime gönül rahatlığıyla büyülemek istiyorum, ama sizi bir de öğrencilerinize sorsak, sizden ders alan içeride ne oluyor? Öğrencilerimize sorsak onlar ne diyor diye bir ölçtünüz mü ve onlar da gerçekten bu sizin anlattığınız herşeyi gerçekten yaşıyorlar mı? Duymaya ihtiyacım var.

Onur Kaya: Bu sorunun çeşitli cevapları var. Şimdi birincisi, bugün dinlediğiniz şeylerin pek çoğunu daha ölçme şansımız olmadı diyebilirim. Çünkü biz çok hızlı dönüşen ve değişen bir üniversiteyiz. Yani core müfredat 2021 yılında devreye girdi. Henüz mezun vermedik buradan dolayısıyla mesela bu ortak derslerden öğrencilerimizin ne derece yararlandıkları burada aktarılan beceriler bir sene veya bir dönem içerisinde kıymeti anlaşılacak şeyler değil. Mezun oldukları zaman, bir piyasaya çıktıklarında bir mülakata girdiklerinde, bir projede takım liderliği yaptıklarında ortaya çıkacak şeyler. Dolayısıyla bugün dinlediklerinizle ilgili geri bildirimleri daha yeni yeni topluyoruz dersler bağlamında fakat az önce konuşmamın başında özellikle bu akreditasyon konusuyla başladım. Bu yetkinliklerin kazandırılıp kazandırılmadığını sınavlarla ölçtüğünüz gibi siz aynı zamanda mezun ettiğiniz öğrencilerinize de sorarsınız. Veya derslerin her dersin sonunda bir anket çalışması yaparsınız, “bu dersten memnun kaldınız mı? İşte neyi değiştirdiniz?” Bu feedbackleri öğrencilerimizden alıyoruz. Bu feedbacklerin hepsi inanılmaz olumlu değil! Ben size söyleyeyim. Çünkü biz öğrencilerini mezuniyet aşamasında gerçekten ciddi bir değer katmayı uman, hedefleyen bir kurumuz. O yüzden bazen birazcık zorluyor olabiliriz öğrencilerimizi. Yani benim mesela şeylerimde aldığım, derslerimde aldığım geri bildirimler öğrencilerden “ders yükü bana biraz ağır geldi, işte çok fazla zaman harcama ihtiyacı hissettim”. Sizler yaşıyorsunuz bu yeni kuşakla bir şeyi “attention spans”leri yani dikkat aralıkları çok az. Bir şeye birkaç saat vakit ayırdıkları zaman inanılmaz vakit ayırdıklarını düşünüyorlar. Hâlbuki az önceki konuşmam karmaşık problemlerin çözümleri için bazen günlerce, bazen haftalarca düşünmeniz bağımsız araştırma yapmanız gerekiyor. O yüzden aldığımız şeyler feedbacklerden en çok benim değer verdiğim mezun anketlerimiz ve yeni mezundan ziyade 4-5 senelik deneyimli mezun deriz biz onlara deneyimli mezun anketlerimiz. Onlardan aldığımız ve onların işverenlerinden aldığımız geri bildirimler inanılmaz olumlu. Yani hepsi “ben buraya geleceğimi düşünmemiştim, işte ben bu dersi alırken ben bu dersin bu işe yarayacağını hiç hayal etmemiştim” bu şekilde geri bildirimler alıyoruz. Okuyan öğrenciler genellikle günü kurtarmaya odaklı olduğu için -ben son derece dürüst cevap veriyorum size- oradan aldığınız feedback “ya bizi çok uğraştırdınız, sınavlar çok zor oldu, 2 tane kamera kullandınız benim özel hayatım önemli, 2 kamera nasıl kullanırsınız sınavda?” bu gibi feedbackler de günü kurtarmaya dönük olabiliyor. Mezun öğrencilerden aldığımız çok daha olumlu oluyor. Uzun vade de bakmak gerektiğini düşünüyorum ben.

Sait Gürsoy: Sorusu olan, buyurun efendim,

Öğrenci: Merhaba. Benim kişisel, bir de kendi öğrencilerimle ilgili merak ettiğim bir konu var. Öncelikle kişisel sorumu sorayım. Bu tarz eğitimlere gittiğimiz zaman genelde üniversitelerin böyle spesifik işte konuları, özellikleri anlatıldığında şu benim dikkatimi çekiyor. Aşağı yukarı birçok yer birbirine benzese de, ufak nüans farkları olsa da mesela bir Arapça, bir Çince, bir Rusça ve dil eğitimiyle ilgili bir şeyler duymak istedim kişisel olarak. İkinci olarak da sormak istediğim sorunun tam cevabı muhattabı muhtemelen siz değilsiniz ama benim geldiğim daha alt gruptaki öğrencilerin olduğu okullar için MYO’lar çok önemli. Bu konuda da böyle eğer biliyorsanız sorunun muhattabı siz değilsiniz farkındayım, ama bununla ilgili bir bilgilendirme yaparsanız. Mesela şöyle bir cümle duymaya ihtiyacım vardı benim. MYO’lar üniversitelerdir. Doğrudan MYO’lardır o isimde üniversiteler. Oralarda benim duyduğum bazı feedbackler geçmiş senelerden beri bugün için eleştiri sunmayacağım, ama 4 yıllık bir üniversite mezununun hoca olarak derslere sokulduğu, stajla ilgili problemler işte bunlar benim duyduklarım. O akademik kısmına çok hakim değildim. Siz daha iyi bilirsiniz ama bu tarz böyle cümleler duymaya ihtiyacım var. Çünkü bunları ben öğrencilerime anlatacağım. Yani doğrudan bana bilgi yüklerseniz, tekrar ediyorum muhattabı siz değilsiniz biliyorsanız duymak isterim.

Sait Gürsoy: Özellikle şunu belirtmekte yarar görüyorum. Meslek lisesi öğrencileri esasında yanlış lütfen anlamayın kolunun altında bilezik olan öğrencilerdir ve bu öğrenciler eğer hayata lisede atıldıklarında ben kendi açımdan söylüyorum diğer normal liseler kültür liselerinden bir adım öndedir. Onlara şunu söyledim. Eğer o okulda 4 yıllık öğrenci sayısı çok azdı istek olan önce özellikle 2 yıllık yer istiyorlardı sayın hocam. Onlara şunu söyledim, 2 yıllık meslek yüksekokuluna girebilirsiniz. Ancak 2 yılın sonunda dikey geçiş sınavı söz konusudur. Orada alacağınız puanlarla 4 yıllık yerlere geçersiniz. Hiçbir zaman hedefinizden vazgeçmeyin. Benim birçok öğrencim var meslek lisesinden. Şu anda yüksek lisans yapıyorlar. Söylediğiniz konuya bütün kalbimle katılıyorum. Onun için biraz evvel vakıf üniversitelerine Türkiye genelinde gittiğim panellerde duyuyorum 10 üniversitenin dışına taşamıyor öğrenciler. O 10 üniversiteden biri Işık olarak tekrar söylüyorum. Burada meslek yüksekokullarına 4. sınıf öğrencilerin girdiğini hatta bunların, siz de lütfen açın, hatta bunların pratiğe son derece önemleri olduğunu, bunların staja gittikleri zaman nasıl takip edildiklerini, bu öğrencilerin 2 yıllık iken aldıkları dersler ve buraya giren öğretmenin niteliği son derece önemliydi. Laboratuvarlar ama müsaade ederseniz ben bir soru daha soracağım. İş dünyasıyla olan ilişkileri son derece önemli olarak karşınıza çıkacak, ama öğrencilerinize şunu tavsiye edin. 2 yıl girseler dahi, girseler dahi iş 4 yıllık da olabilir. Muhakkak dikey geçişi, dikey geçişten sonra da 4 yıllığı bitirip yüksek lisans yapmalarını sağlayın. Yani önlerinde yollar var. Şimdi ben sözü Sayın Demirbaş'a bırakıyorum. Sayın Hocam, Işık Üniversitesinde Meslek Yüksekokulu yani 2 yıllık eğitim nasıldır?

Özgen Osman Demirbaş: Teşekkür ederim. Soru içinde çok teşekkür ediyorum. Yani ülkemiz için yara olan bir konuya da bastınız. Meslek yüksekokulları önemlidir. Biz de üniversite olarak meslek yüksekokullarının önemine inanıyoruz ve üniversitemizde sağlam temellere oturmuş bir meslek yüksekokulumuz var. Birçok program sunuyor. Şimdi ben diğer dekanlarıma göre üniversitede daha yeniyim. Onun için eksik kalacaktır. Mikrofonu aktaracağım, ama özellikle istedim. Çünkü şunu söylemek için sizin sorduğunuz sorunun “duymak ihtiyacım var” dediğiniz noktaya dokunabilecek bir cevabım olduğunu düşündüğüm için. Bizim fakültemizde, Sanat, Tasarım, Mimarlık Fakültesinde Meslek Yüksekokulundan gelen çok sayı da öğrencimiz var LGS ile gelen ve bazısı da YKS ile gelen öğrencilerin bile önüne geçiyorlar, başarılı oluyorlar. Şimdi onun için biz meslek yüksekokulunun değerine çok inanıyoruz. Eğitim kadrosu olarak da şöyle söyleyeyim. Meslek yüksekokulunu fakülteler olarak besliyoruz. Yani fakültenin kadrosundaki bir hocamız da icap ettiğinde meslek yüksekokulunda ders veriyor. Meslek yüksekokulunda öğretim üyelerimiz var. Bilimsel araştırma yapıyorlar, yazılar yazıyorlar, kongrelere gidiyorlar. Dolayısıyla meslek yüksekokulunu değersiz kabul etmediğimiz gibi tam tersi lisansı besleyen K12'den sonra lisansla aradaki meslek insanı yetiştirmeyi hedefleyen önemli bir yüksek eğitim kurumu akademinin birimi olarak görüyoruz. Dediğim gibi ben birçok programımda MYO'muzdan gelen öğrencileri LGS'den oluyorum. Sait Bey'in de dediği gibi çok başarılı oluyorlar, mezun oluyorlar, yüksek lisansa bile devam ediyorlar. Yabancı dille ilgili de şunu söyleyeyim. Programlarımızın çoğu İngilizce zaten. Onun haricinde öğrencilerimize de seçmeli olarak çeşitli dil derslerimiz var. Alabiliyorlar yani birçok vakıf üniversitesi bunu veriyor zaten. Burası da mezun ederken ilgisi olan öğrenciye bir 2. dil kazandırma heyecanında, planında olan bir üniversite öyle söyleyeyim. Onur Hoca'ya aktarayım.

Onur Kaya: Ben Mühendislik, Doğa Bilimleri Fakültesi Dekanıyım. Benim fakültemizin altında Biyomedikal Mühendisliği diye bir programımız var. Bunların işte mesleki stajları yapmış olması gerekiyor. Hastanelerle, işte İl Sağlık Müdürlükleriyle birtakım protokoller vesaire. Biz kime başvuruyoruz biliyor musunuz bunlar için? Gidip Meslek Yüksekokulu müdürümüzden destek istiyoruz. Bizim Işık Üniversitesinin Meslek Yüksekokulu Maslak'ta çok kilit bir yerde yani burada Şile'de değil ve o yüzden iş dünyasıyla son derece iç içe ve şeyi çok fazla yani bu iş dünyasıyla

ilişkileri özellikle sağlık programlarının muazzam bir networkü var. İşte isimlerini zikretmeyeyim şimdi hastanelerin çeşitli hastane gruplarıyla şeyleri var, protokolleri var. Zaten Bakanlıkla, İl Sağlık Müdürlükleriyle bir protokolleri var. Staj konusunda hiçbir güçlük yaşamadıklarını hatta bize destek olduklarını görüyorum. Şu anda Selden Çepni Hoca'mız Meslek Yüksekokulu, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Müdürü iken biz Biyomedikal Mühendisliğine hoca olarak aldık. Zaten o zaman yardımcı doçentti. Şimdi doktor öğretim üyesi diyoruz. MYO hocalarımızın hepsi yüksek lisans, doktora çoğunluğu doktora seviyesinde dereceye sahip öyle de olması gerekiyor. Çok ciddi laboratuvarları var. Islak laboratuvarlar var Maslak'ta benim bildiğim ve oldukça da çok öğrenciye eğitim veriyor. Bunlar birleşti tek bir çatı altında ama yarısı sağlık yarısı diğer web sitemizde ulaşabileceğiniz programlardan oluşan bir yapısı var. MYO'lardan fakülteye geçiş imkânında birtakım burslar da sağlanabiliyor bu öğrencilere kendi mezunlarımız oldukları için. Aynı zamanda özellikle Hoca'mın da dediği gibi Mimari Restorasyon gibi alanlardan mimarlık tasarım fakültesine başta olmak üzere geçiş imkânı fazlasıyla vardır. Ben de biz Mühendislik Fakültesinde LGS ile gelen öğrencilerin laboratuvarında çok başarılı olduğunu, onları asistan laboratuvar asistanı olarak derslerimizde de yardımcı olarak bazen aldığımızı bilen birisi olarak çok faydalı bir sistem olduğunu düşünüyorum. Mutlaka buraya yönlendirin öğrencilerinizi yani buraya derken Işık Üniversitesinin ciddi meslek yüksekokullarının tamamını öğrencilerin düşünmesi lazım. Yabancı dil konusunda çok memnun oldum. Çince dediniz. Ben kendim üniversite okuyacak olsam, şu anda alacağım yabancı dil herhâlde o olurdu. Zannediyorum bizde her yarıyıl 8 farklı yabancı dilde ders açılıyor. Intermediate orta seviyeye kadar yani ilk kuru bitirip A seviyesini geçip B1'e gelecek kadar A2 seviyesini bitirecek kadar Almanca, İtalyanca, Japonca, Çince, İspanyolca, Fransızca bunlar şeyde var, müfredatların içerisinde alınabiliyor. Bir de işte yabancı dil eğitimi de önemli. Onu da söyleyeyim. Yani eğitimin 2. dilde değil de ana dilinde İngilizce olması fakülte programlarında çok kıymetli bence.

Sait Gürsoy: Buyurun,

Öğrenci: Şöyle az önce el kaldırdım, ama arada gözükmedi sanırım. Ben bu okuldan mezunum. 2013-2018 yılları arasında okumuştum. Bayılmıyorum her şeyine, evet çok zor onu söylemek istiyorum öncelikle okurken çok daha zordu. Ama sonra şunu farkettim ki yani bana bir sürü şey katmışsınız.

Özgen Osman Demirbaş: Hangi bölüm?

Öğrenci: Psikoloji. Şu an rehber öğretmen olarak çalışıyorum. Yani mesela yılda neden 6 kere sunum yaptığımı çok sorguluyordum ilk zamanlar sonrasında anladım ki bu hayatıma çok şey katıyor. Yani bir şey konuşurken, bir şey anlatırken çünkü biz rehber öğretmeniz ve bunları anlatmaktan çekinmiyor olmalıyız ve veli benim açımdan söyleyeyim. Veli herkesten önce benimle muhattap olmak istiyor. Ben ilkokul grubuyla çalışıyorum çünkü okulu duyunca kaçıramadım. Hemen gelmek istedim ben. Evet çok zor. Bu konuda hiçbir sıkıntı yok, ama bir şekilde konuşmak zorunda kalıyorsunuz. Ve ben bunların hiçbirini yapmasaydım şu an bunları yapıyor olamazdım, konuşuyor olamazdım. Yani yabancı diller İspanyolca ve Japonca almıştım ben. Onlar da çok iyiydi. Hocalarım çok iyiydi. Yani ben bu okulda bir yere gidipte cevap alamadığım hiçbir şey olmadı. Onu öncelikle söylemek isterim. Yani rektör demeyim de, bölüm başkanından asistanına kadar yani herkes çok ilgiliydi bir kere. Yani nereye giderseniz gidin verecek bir cevapları muhakkak vardı. Doğru ya da yanlış sizi bir şekilde yönlendiriyorlardı. Doğru ya da yanlış kısmı şu şekilde bize göre yani bana doğru ya da yanlış geliyor olabilirdi, ama akış her türlü devam ediyordu. Ben çok mutluydum kendi adıma. Bence öğrencilerinize gönül rahatlığıyla tavsiye

edebilirsiniz okulu. Ben kendim Şile’de yaşıyordum çok kolay oluyordu hayat benim için ama kampüste de çok mutluyduk. Bu da apayrıydı. Teşekkür ederim ben.

Sait Gürsoy: Sağ olun. Başka sorusu olan var mıdır? Buyurun hanım efendi,

Öğrenci: Öncelikle bize kattıklarınız için çok teşekkür ediyorum. Çok keyif alarak izliyorum şu an sizi. Ben hep öğrencilerime şu an 11. sınıf öğrencilerin ve 9. sınıf öğrencilerin rehber öğretmeniyim. Hep öğrencilerime şunu söylüyorum, gittiğiniz üniversitede sosyal sermaye çok önemli, bulunduğunuz ortam, kaliteli insanlar. Akademisyenlerin de size katacakları biraz önce dediniz ya akademisyenleri araştırın diye ben hep söylüyorum akademisyenleri araştırın ve onların size katacaklarına geçmişlerine, backgroundlarına bakın, üniversitenin sunduğu imkânlara bakın. Hani TÜBİTAK’la işte belli yerlerle projeleri var mı? Akabinde işte Erasmus programları olur. Çünkü şeyde çocuklara açıkçası geleneksel bir eğitimden geliyoruz, ama ben biraz daha farklı bir yapıyla yaklaşıyorum. Onlara daha daha dijital dünyayla aynı paralellikte giden düşünceyle yaklaşıyorum ve onlara hep şunları empoze etmeye çalışıyorum. Evet para çok önemli. Evet yaşamak için paraya da ihtiyaç var. Seçeceğiniz meslek veya iş hayatında para odaklı mı yoksa sevdiğiniz şeyleri mi seçeceksiniz? Bunların da en çok sevdiğiniz şeyi ve istediğinizi hayal ettiğiniz şeyler olmalı diyorum, ama gideceğiniz üniversitenin de sosyal sermayesi çok önemli. Harvarda gidenler öyle değil mi? Verdikleri para oranın eğitiminden ziyade sosyal sermayedir. Çünkü o çok şey katacaktır insana. Burada da sosyal sermayenin, entelektüel birikimin, hocaların da ne kadar kaliteli olabildiğini tahmin ediyorum. Zaten sunduğunuz imkânları da iş hayatıyla entegre olabilmesi, yüksek lisansla entegre olabilmesi ve kampüs içerisindeki bir tiyatro, bir sinema, bir ekstra sunduğunuz olanaklar, sosyal olanaklar nedir? gibi sorum bu aslında.

Özgen Osman Demirbaş: Yani bu dönemde bunu cevaplamak zor biraz. Bir türlü pandemiden çıkamadık. Yani pandemiden çıktık da pandeminin etkilerinden çıkamadık. Tam kampüse kavuştuk derken deprem oldu bu seferde ama üniversitemizin mesela çok kuvvetli olduğu bir konu, öğrenci kulüpleri. Çok aktif öğrenci kulüplerimiz var. Pandemi döneminde de ben pandeminin son döneminde üniversiteye dahil oldum, ama gelir gelmez ilk gördüğüm faaliyetlerden biri oydu. Hâlâ da ki depremde de öyle öğrenci kulüplerimizin ne kadar aktif girişken ve sahiplenici olduğunu gördük. Şu anda sizin bu sorunuza cevap olarak en çok öğrenci kulüplerimizin etkinliklerinden bahsedebilirim. Ama şunu söyleyeyim, mesela geçen dönem kampüse dönme heyecanı ile bizim fakültemizden Sinema Televizyon Bölümü cuma günleri bütün üniversiteye açık film gösterimleri yapıyordu. Bir küçük cep sinemamız var yemekhanemizin hemen yanında. Dersi olmayan, işte cuma öğleden sonra da nispeten rahattır. Bazen ilgili ders hoca öğrencileriyle gidip mesela oraya katılıyordu. Bu tarz aktivitelere çok önem veriyoruz. Çok sıcak bir aktivitemizi söyleyeyim. Tam sizin istediğiniz sorunun cevabı olmasa da bence dolaylı olarak cevaplıyor gibi geliyor. Şimdi bugün biz bunu yaparken arada gelen giden hocaları, öğrencileri de görmüşsünüzdür. Yerel Belediyemizle “5 Haziran Dünya Çevre” günü için bir ortak çalışmaya başladık. Hocalarımız ve öğrencilerimiz belediyenin Geri Dönüşüm Tesisine gittiler. Oradan malzeme toplayacaklar. Farklı disiplinlerden bir araya gelmiş öğrenci grupları onlara kompozisyonlar yaratacak. Şile’nin farklı bölgelerinde sergilenecek. Yani bir sosyal sorumluluk, bir geri dönüşüm, bir üretim, bir paylaşım sürecini beraber yaşamak gibi ama umuyorum ki sonbahardan itibaren kampüse geri döndüğümüzde bütün bu sosyal etkinliklere yepyeni projelerle geleceğiz.

Sait Gürsoy: Işık Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Sayın Volkan Günay Beyefendiye de şunu sorayım. Hocam, belki de şu anda üniversitelerimizde yeni bir uygulama var. Yani ben mezun oldum ve diplomamın süresi yavaş yavaş bitti. Süresi derken içeriği acaba nasıl yenileyecek? Bakın

Işık Üniversitesi mezunlarına bu konuda nasıl bir yol çiziyor? Onu Sayın Günay'dan rica edeceğiz, ama öncelikle 1. kısmın cümlesini tamamlayayım. 2. kısımda da cevapladıktan sonra oturumumuzu kapatırız.

Volkan Günay: Bunu şu şekilde cevaplayayım. Ben özellikle öğrenciler için olan öğrenci kulüplerine de bir ara baktığım için yani şu an kaç tane öğrenci kulübü var, üniversite olarak ne yapıyoruz dersiniz? İstek doğrultusunda öğrenci kulüpleri çok farklı alanlarda biz onlara dışarıdan eğitimci alıyoruz. Her birinin eğitimcisi var. Sözleşmeli olarak öğrencilerimiz için istedikleri işte tiyatro konusunda olsun, halk oyunları konusunda olsun. Diğer alanlarda dışarıdan eğitimci getiriyoruz öğrencilerimize ve beraberce çalışıyorlar. Hem Maslak Kampüsümüzde hem burada öğrencilerimizin kullanabileceği sosyal alanlarımız da var. Az önce Osman Hoca'nın bahsettiği gibi cep tiyatrosunda özellikle Maslak Kampüsünde eğer sergi açacaklarsa sergi yerlerimiz bile var. Dolayısıyla bu hem öğrenci kulüpleri açısından rahat kullanım oluyor ve talep ettiklerinde üniversite olarak onlara yani maddi anlamda kulüplerden beklemiyoruz ama biz sağlıyoruz. Eğitimci çok önemli özellikle mutlaka bir uzman gerektiği yerlerde onu sağlıyoruz. Diğer konuya gelince, hızlı bir şekilde meslek yüksekokulunda arkadaşlar meslek yüksekokulunda müdürümüz yok. 9 tane program var şu anda. Meslek Yüksekokullarının 2. yılı tamamen stajla geçiyor ve bizim hem devlet kuruluşlarında hem özel kuruluşlarda özellikle sağlık alanında anlaşmalarımız sayesinde tüm stajlarını zaten orada yapıyorlar. Her yıl öğrencilerin özellikle staj konusunda çok ne diyelim rahat bir dönem geçiriyorlar. Öğrencilerimiz o yüzden oldukça memnun. Zaten 4 yıllığa geçen arkadaşlar bahsettiler. Sayın Hocamın sorduğu soru, dekan hocalarımız burada bizim uzaktan eğitim diye bir çalışmamız var. Ondan bahsettim. Yani biz burada tüm dersleri rağbet görecek olan dersleri uzaktan eğitime açmak ve dolayısıyla hem kendi öğrencilerimiz hem bizim dışımızdaki insanların ve Sait Hocam, mezun olduktan sonra artık 3 yıla düştü ki insanların artık kendini yenilemesi gerekiyor konuşuyorduk sabah. O yüzden bizde bunu takip edebilirler. Çünkü 10 sene önce mezun olmuş bir arkadaşımız aynı dersi bugün tekrar dinlediği zaman aradaki farkı da görecek. Demek ki teknolojinin artısından dolayı hem konular değişiyor. Dolayısıyla uzmanlık alanları belki A kişisinden aldığı yeni B kişisi daha donanımlı arkadaşlar olabiliyor bazen ya da konular yenilemiş olabiliyor. Bunların hepsini üniversite olarak imkân sağlayacağımızı bahsettiğim için mezun olduktan sonra eğitim konusunda çok sıkıntı yaşanmayacak bir ne diyelim bir düzeni kurmaya çalışıyoruz. Çok yakında kuracağız zaten bizim üniversitenin daha önce arkadaşlar, dekan arkadaşlar söyleyecektir. Bu konuda zaten yatırımları var. Yani bizim videoya çekilmiş derslerin videodan eğitilmesi onlara ulaşım konusunda zaten daha önceden yapılmış bir altyapımız da var. Onları biraz daha güncelleştirmek aslında bahsettiğim ve uzaktan eğitim demeyeyim ama işte istedikleri zaman tekrar kendilerini tazeleyebilecekleri imkânları rahatlıkla bulacaklar. Teşekkürler.

Sait Gürsoy: Efendim, çok teşekkür ediyorum. Değerli Konuklar, bugünkü çalışmalarımızın sonuna geldik. Prof. Dr. Sayın Serhat Koloğlugil'e, Prof. Dr. Sayın Onur Kaya ve Prof. Dr. Özgen Osman Demirbaş'la birlikte Prof. Dr. Volkan Günay'a bir kez daha teşekkür ediyorum. Ben, buraya beni davet ettiğiniz ve bu güzel insanlarla bir araya getirdiğiniz için Işık Üniversitesine, Mütevelli Heyeti Başkanına, Rektöre, Rektör Yardımcısına, tüm yöneticilerine ve öğretim üyelerine çok teşekkür ediyorum. Katıldığımız için hepinize saygılarımı sunuyorum. Sağ olun, var olun.

Sunucu: Sayın Sait Gürsoy ve Değerli Dekanlarımıza, bu keyifli sohbet için çok teşekkür ediyoruz. Sempozyumumuz burada sona eriyor. Değerli Konuklarımız, davetimizi kırmayarak geldiğiniz için çok teşekkür ederiz.

*** Video burada sona eriyor. ***

